

[Handelsministeren.]

respekteres. Under de kommende overvejelser må også forsikringsrådets sammensætning og dets fremtidige opgaver drøftes. Herunder må forsikringsrådets opgaver som monopolmyndighed indgå i overvejelserne om en ny lovgivning. I øvrigt er det min opfattelse, at der under alle omstændigheder bør indføres offentlige repræsentanter i forsikringsselskaberne, og loven om forsikringsvirksomhed i det hele må moderniseres efter samme principper som i den ny selskabslovgivning.

Hensynet til forsikringstagerne som den svagere part over for forsikringsselskaberne fremdrages ofte, og i den forbindelse vil jeg endelig nævne, at justitsministeren har taget initiativ til nedsettelse af et udvalg til revision af lov om forsikringsaftaler. Udvalget skal særligt overveje, om den gældende regulering af forsikringsaftalen er tilfredsstillende ud fra hensynet til forsikringstagerne.

Selv om jeg ikke finder tiden inde til en egentlig realitetsdebat, er der dog et par enkeltheder i forslaget bemærkninger, der giver mig anledning til kommentarer.

Forslagsstillerne oplyser, at 10 pensionskasser på syge- og sundhedsområdet i 1970-71 har haft administrationsudgifter på kun 2,5 pct. af de indbetalte pensionsbidrag, mens de tilsvarende udgifter for forsikringsselskaberne skulle være 36 pct. Sagen er nu ikke helt så enkel.

Ser man på den største af de 10 pensionskasser, nemlig Pensionskassen for Sygeplejersker, viser det sig, at administrationsudgifterne pr. tjenstgørende medlem i det pågældende regnskabsår var 74 kr., svarende til de nævnte 2,5 pct. af de ordinære medlemsbidrag. Sammenligner man dette beløb med de tilsvarende beløb for Statsanstalten og for de private danske livsforsikringsselskaber, viser det sig imidlertid, at der ikke er nogen større forskel mellem pensionskassernes og livsforsikringsselskabernes administrationsudgifter, idet udgiften pr. police det pågældende år for Statsanstalten og for de private selskaber udgjorde ca. 80 kr., sat i forhold til de tidligere nævnte 74 kr.

Disse beløb må naturligvis tages med et vist forbehold, bl. a. fordi metoderne til opgørelse af antallet af policer er varierende,

og fordi der inden for selskaberne kan være forskel i opfattelsen af, om en bestemt udgift henhører under administrationsudgifter eller under begrebet tegningsudgifter. Men selv om man tager disse forhold i betragtning, tyder disse tal dog på, at hverken Statsanstalten eller de private selskaber har højere administrationsomkostninger pr. forsikret end de 10 pensionskasser. Desuden må man vel også tage i betragtning, at pensionskasserne kun opererer med en enkelt standardiseret forsikringsform til en på forhånd givne medlemskreds, mens selskaberne tegner alle former for livsforsikring.

Også problemerne omkring indtjeningen og omkostningsforholdene inden for skadesforsikringsbranchen vil jeg gerne give et par ord med på vejen. I bemærkningerne til forslaget konstateres det, som jeg før nævnte, at der i 1972 er medgået 36 pct. af præmieindtægten til administration, profitter, „ben“ m. m. Forholdene er dog noget mere komplicerede, bl. a. fordi omkostninger og driftsresultater varierer fra branche til branche og fra selskab til selskab. Jeg tror ikke, at dette er den rette anledning til at redegøre for det meget indviklede talmateriale, der i givet fald skal gennemgås. Jeg er naturligvis rede til at fremlægge alle fornødne oplysninger i erhvervsudvalget, og jeg kan særlig nævne, at den tredje betænkning fra forsikringskommissionen, som jeg lige har omtalt, udsendes til maj, og så vidt jeg er orienteret udførligt vil behandle bl. a. omkostningsforholdene inden for skadesforsikring.

Min konklusion må således være, at tiden ikke er moden til nu at drøfte ekspropriation af forsikringsselskaberne. En grundig og dybtgående debat om forsikringserhvervets forhold må nu afvente den nært forestående afslutning af forsikringskommissionens arbejde. Når dette foreligger, og så snart det er nærmere gennemgået i ministeriet, et arbejde, der naturligvis vil blive fremskyndet, er det min agt at tilvejebringe et grundlag for en debat her i tinget netop gennem forslag om en ny forsikringslovgivning.

Robert Pedersen (S):

Dette forslag til folketingsbeslutning kunne give anledning til en meget lang principdebat, og det skal hr. Knud Jespersen